

כל שעה פרק שני פמחים HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

۱۷۰

צח א מיעי פ"ה מהל' מעילה הקלכה ג:
צח ב מיעי פ"ה מהל' מלווה קלכה ח:

מוספּת תוספות

א. ואעג דיאכאה מ"ד
ההט דן מינה ומינה מ"מ
היכי פרץ הכא כ"כ
בפשיטות דקאמר שדא
ביה נגרא.
ב. דאבא שאול.
ג. מ"נ[תנתקו]ן לוה
סכל"ע. צ.
שחורת אל לא שחشب שהוא
תליש. מי כ"כ. ז. [ולא]
חו מלאת מחשבתנו. מוק'
סכל"ע.

רביינו חננאל

ולא שאלון כאן אין דבר אלא מחלוקת בין החוץ ובפנים. ר' אמר במתה וחכמים אמרים באזרחות, ואמרין מאן טענאנן דברי גמר טהה מה טהה רומרה, וזה רוכח במתה דתבבב מורה כי חילולין, אף מעילין במתה, ומזה נהיה רוכחה בכחין צויב מינין מוכית פטור לך לך מיעלה פפה, ואנסקנא דודאי רב עמי אמרת בשאר מנות שן לא עשה בהן שן מתכוון, אם מכוון, מכוון להרךה להלשות (שבדה) והרךה תא המוחבר שפטו, תאריך בתכון להחכם בגדי לילה שמועל. ורב בר ביר יצחן שם של (תירומה) [קדש] שלם. אבל אמר נוכנו להביבה התallows וחוקט המוחבר פטור, תאואר במילוי הפריש החוץ לרומה דברי הילל כל הילל קדרושה, דאך רاشית דגון תנין לו, כלומר תנין לו רוכחה מה שרואי לו לאכילה ולא אלארו בה שאן אראי לו, ול, ול, ול, ול, שרוא לאורי, ומוהובנן בעין לו מש. מודחן בתורמות פ' אין תורמן ותורמן באכילה בשוגן התהוות ואם תרם בתנטמא על תורמות רוכחה, ואמיין שטמא, אבל הדגנית הרישען רוכחה בסוף דברי כל איניא קדרושה, לה שעה היכשר קידום ואסלאם, אבל הא דגנית הרישען מליא דיל רוכחה כבש, ואמרין מליא דיל רוכחה כל הילשה, כגון נמי דיל קדרושה. אמר ליה רב נחמן ר' יצחק אין כי נמי בגודין עירין פתגמא ובמאמר קדרושין שאילו זרכ ומיין בכבי מודשא כוותי.

מיהיללה למלומת ילי'ן ווינט ישעיהו.

במעילה בmittah רבי היא דתניא⁶ היה
ככמיעלה רבי אומר mittah וחכמים אומרים
באזהרה Mai טעמא רבי אמר רבי אהו
ונמר התא חטא מתרומה מה תרומה mittah
אף מעילה mittah ומינה מה תרומה mittah
אף מעילה בכוית ומתפרק לה רב פפא ממאי
ששאלות רתמי בעי אלא שם הדר ביה מר
רבנן סבירא ליה דילמא כאבא שאל
סבסבירא ליה דאמר יש בה שוה פרוטה ע"ג
לילת בה כוית והוא רב פפא הוא דאמר דאבא
ששאלות רתמי בעי אלא שם הדר ביה מר
רבנן אמר הבי קאמיר לא אם אמרת
בצ'אר מצות שלא עשה בהן שאין מתכוין
כמתכוין שם נתכוין להחטך את התולש
חתק את המוחבר שפטור תאמר במעילה
שאם נתכוין להתחכם בגין חולין ונתחמס
בגינוי עליה שעמל רב נחמן בר יצחק אמר
הרכי קאמיר לא אם אמרת בשאר מצות שכן
לא מתחייב בהן שאין מתעסק במתעסך
שאם נתכוין להגביה את התולש וחתק את
המוחבר שפטור תאמר במעילה שאם
חוישיט ידו לכליל לטלול חפץ וסך ידו בשמנ
של קודש שעמל אמר מר בר"א במפריש
תרומה והחמצה אבל הפריש חמץ תרומה
רבנן הכל אינה קדושה מנא הני מיili⁵ אמר
רב נחמן בר יצחק אמר מר בר"א במשנ
לאורו מתיב רב הונא בריה דרב יצחק הושע
אין תורמן מן הטעמה לטהורה ואם רעם
בשוגג תרומות תרומה ואמאי למא לו ולא
לאורו לא קשיא החטף היה לו שעת הכוורת
תכלא לא היה לו שעת הכוורת ודלא היה
לו שעת הכוורת היבי דמי בנן דחמיין
ככמוחבר אבל אחמיין בלחש היבי נמו רקדרשה
א"ל אין² בגירות עירין פתגמא³ ובמאמר
קדושים שאלתא ובן מוריין בבי מדרשא
אתא רב הונא בריה דרב יצחק

אמר

7. זכרים מה. ממולא ג. [קדושים מג: קנדליין פג.] פל.)

תורה אור השלם

בנרת עירין פטגמאן מאמר קידישן שאלהה דרבת די ידרען חיאי שליט עלאה במלוכה גונשא ולמן די יעבא תעננה ישפל אנסים יקיטים דינאי ד ידרלה:

הוּא בְּרִית

(ג) רשות ד"כ ומכוונים וכו' חסיל למכמיך וכל זר נגנ'ן: (ד) ד"ה ממר צליכן זונג כשהאין ממכוון'

גלוין השם
נומס דה תנתן לנו. לדתנהו
ונאדי אדמומי חוץ מהנהנו
... פלען לילטוויס נגע
דריך קעלן דאך פון
טבל נקלערו זס מילויו
אלטשולטי סטמַן זונַן דערסַט
יעי דכלהמען ז' ברכיסַט
עטָן כמאט ז' עמי ועי
בליטא ז' ג' ג' ג' :

• 110 •

מוםך ר' ש'
וזיד במעילה. נסנא
ו. סקדם שיט צור
ענילא גמיאד (סנהדרין
ג'). במתיה. צילב
ומיס (בריתות כב). גמר

ונטא חטא מתרומה. לדוג דכليس שיח למועדת מתמורה צמוכת מעיליה

הנֶּם יְמֻחוּ עַלְיוֹ מִטְמָטָה קְדוּשָׁין מִבָּ). תַּתֵּן לְהָרָא
לֹא לְאָרוֹד. מִתְנָה נְלָמָד בְּכָלְכָלָה וְלִימָדָה

ט. מומנו נטעו נטען (שניהם כהה). בשוגג רתרומותיו של קדרורה מה. לתוכם נטען ככמה וכמי ולמ' מטהו עלי' טטה גדרליכס מה מלען ס היי קווט נשייטו טטה למס מכון למוס מונע רעלען קיפא צמראומת מאלומה (מחנות כהה).